

ΕΤΟΣ 56ον

10 Φεβρουαρίου 2008

ΑΡΙΘ. ΦΥΛ. 6 (2854)

ΙΗΣΟΥΣ ΧΡΙΣΤΟΣ, ΔΙΔΑΣΚΑΛΟΣ ΚΑΙ ΛΥΤΡΩΤΗΣ

Τό σημερινό εὐαγγελικό ανάγνωσμα εἶναι ἡ πονεμένη ἱστορία καί τό δράμα μιᾶς ταλαιπωρημένης μητέρας, πού ὑπομένει τά πάντα γιά τήν ἀγάπην καί τή στοργή τῆς δαιμονισμένης κόρης της. Καί ἀπό τήν ἄλλη διακρίνει κανεῖς ἕναν Θεάνθρωπο Κύριο διαφορετικό ἀπό ὅλες τίς ἄλλες εὐαγγελικές διηγήσεις. Δημιουργεῖ ἀπορία, ἴσως καί νά σκανδαλίζει ἡ στάση τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ ἀπέναντι στή Χαναναία. Τί συμβαίνει; Ἄδιαφορεῖ ὁ Κύριος;

Ἀπογοτεύει ὁ Θεός;

Ἡ ἐμπειρία πῶς μόνο ὁ Θεός δέν ἀπογοτεύει ἢ ἀδιαφορεῖ εἶναι καρπός μιᾶς στάσης ἢ πορείας ζωῆς. Εἶναι ἀκόμα μιᾶ ἐμπειρία πίστης πού βιώνεται ὅταν ὁ ἄνθρωπος συνειδητοποιήσει πραγματικά ὅτι ἐγκατέλειψε τόν Θεό. Ἐάν ὁ Θεός ἀπογοῦτεψε, τότε γιατί νά ἦταν ὁ Σωτήρας τοῦ ἀνθρώπου; Ὁ Ἰησοῦς Χριστός εἶναι ὁ Λυτρωτής· εἶναι ὁ Κύριος πού κατά τή σταύρωσή Του ἐναπόθεσε στά χέρια τοῦ Θεοῦ - Πατέρα τό πνεῦμα Του. Αὐτό ἀποκαλύπτει τήν ἐμπιστοσύνη τοῦ Θεανθρώπου στόν Πατέρα, πού τήν ὥρα ἐκείνη φαινόταν μᾶλλον ἀδιάφορος γιά τά συμβαίνοντα στόν Γολγοθᾶ (Λουκ. 23,46).

Ὁ πιστός ἐπομένως ποτέ δέν ἀπογοτεύεται· γνωρίζει πῶς ὁ Ἰησοῦς Χριστός εἶναι πιστός στόν λόγον Του. «Τί, λοιπόν, μπορεῖ νά μᾶς χωρίσει ἀπό τήν ἀγάπην τοῦ Χριστοῦ γιά μᾶς; Μήπως τά παθήματα, οἱ στενοχώριες, οἱ διωγμοί, ἡ πείνα, ἡ γύμνια, οἱ κίνδυνοι ἢ ὁ μαρτυρικός θάνατος;» (Ρωμ. 8,35). Ἡ ἐγγύηση αὐτῆς τῆς πιστότητας, ἡ ἀσφάλεια ἐναντία σέ κάθε ἀπογοήτευση εἶναι ἡ δωρεά τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ. Ὁ Θεός κρατάει τίς ὑποσχέσεις Του (Α΄ Κορ. 1,9), τόν λόγον του, καί μάλιστα τόν κάνει καί πράξη (Α΄ Θεσ. 5,24).

Εἶναι προσωπολήπτης ὁ Θεός;

Εἶναι ἀλήθεια πῶς ὁ Θεός δέν κάνει διακρίσεις, ἀλλά δέχεται τόν καθένα, σ'

ΤΟ ΕΥΑΓΓΕΛΙΟ ΤΗΣ ΚΥΡΙΑΚΗΣ (Ματθ. ιε' 21-28)

Μεγάλη πίστη, άμεση θεραπεία

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, ἀνεχώρησεν ὁ Ἰησοῦς εἰς τὰ μέρη Τύρου καὶ Σιδῶνος. Καὶ ἰδοὺ, γυνὴ Χανααναία ἀπὸ τῶν ὀρίων ἐκείνων ἐξεληθοῦσα, ἐκραύγασεν αὐτῷ λέγουσα· ἐλέησόν με, Κύριε, υἱὲ Δαυΐδ· ἡ θυγάτηρ μου κακῶς δαιμονίζεται. Ὁ δὲ οὐκ ἀπεκρίθη αὐτῇ λόγον. Καὶ προσελθόντες οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ, ἠρώτων αὐτόν, λέγοντες· ἀπόλυσον αὐτήν, ὅτι κραζει ὀπισθεν ἡμῶν. Ὁ δὲ ἀποκριθεὶς, εἶπεν· οὐκ ἀπεστάλην εἰ μὴ εἰς τὰ πρόβατα τὰ ἀπολωλότα οἴκου Ἰσραὴλ. Ἡ δὲ ἐλθοῦσα προσεκύνη αὐτῷ, λέγουσα· Κύριε, βοήθει μοι. Ὁ δὲ ἀποκριθεὶς, εἶπεν· οὐκ ἔστι καλὸν λαβεῖν τὸν ἄρτον τῶν τέκνων καὶ βαλεῖν τοῖς κυναρίοις. Ἡ δὲ εἶπε· ναί, Κύριε· καὶ γὰρ τὰ κυνάρια ἐσθίει ἀπὸ τῶν ψιχίων τῶν πιπτόντων ἀπὸ τῆς τραπέζης τῶν κυρίων αὐτῶν. Τότε ἀποκριθεὶς ὁ Ἰησοῦς, εἶπεν αὐτῇ· ὦ γύναι, μεγάλη σου ἡ πίστις· γενηθήτω σοι ὡς θέλεις. Καὶ ἰάθη ἡ θυγάτηρ αὐτῆς ἀπὸ τῆς ὥρας ἐκείνης.

ὅποιον ἴαό κι ἄν ἀνήκει, ἀρκεῖ νά τόν σέβεται καί νά ζεῖ σύμφωνα μέ τό θέλημά Του (Πράξ. 10,34-35). Στήν περίπτωση τῆς Χανααναίας; Πρῶτα εἶναι ὁλος σιωπή ὁ Κύριός μας κι αὐτό φαίνεται σάν ἀδιαφορία. Ὑστερα ἀπαντᾷ, ἀλλή ἡ ἀπάντηση ἔχει μιά σκληρότητα. Ἐνθρωποι πού δέν ξέρουν πότε νά εἶναι ἐπικεῖς καί πότε αὐστηροί, δέν ἀνέχονται αὐτή τή συμπεριφορά τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ κι εἶναι ἔτοιμοι νά τόν κρίνουν κινόησ!

Ἡ σιωπή ἢ ὁ λόγος τοῦ Θεανθρώπου εἶναι σιωπή ἢ λόγος ἀγάπης καί σωφρονισμοῦ γιά τή σωτηρία τοῦ ἀνθρώπου. Ἐχει σαφή σκοπό καί συγκεκριμένο στόχο: Εἶναι σιωπή καί ἀγάπη πού παιδαγωγεῖ! Τοῦς μαθητές πρῶτα, τή Χανααναία ὕστερα. Κι ἄν ἐξετάσουμε βαθύτερα τά πράγματα οἱ μαθητές εἶναι ὁ στόχος τῆς σιωπῆς καί τῆς δῆθεν ἀδιαφορίας τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ. Ἐπρεπε ἐκεῖνοι νά δοῦν καί νά διδαχθοῦν ἀπό τήν πίστη τῆς Χανααναίας τήν καρτερία μιᾶς πονεμένης μητέρας. Ἐπρεπε ἀκόμα νά ἔχουν ἕνα παράδειγμα, ἀπ' τό ὁποῖο θά ἔβγαζαν δικιά τους συμπεράσματα ἀπό τή σύγκριση ἀνάμεσα στοῦς Ἰουδαίους ὡς δικούς τους καί τοῦς ἐθνικούς ὡς ξένους.

Ὁ Ἰησοῦς Χριστός εἶναι ὁ ἐλεήμων Κύριος! Οὔτε νά ἐπιπλήξει, οὔτε νά ταλαιπωρήσει ἤθελε τήν πονεμένη μητέρα. Ἀπλᾷ ἤθελε νά φέρει στό φῶς τό θησαυρό τῆς καρδιάς της. Ὅχι γιά νά πεισθεῖ ὁ ἴδιος, ἀλλή νά δοῦν καί νά διδαχθοῦν οἱ μαθητές Του καί κατ' ἐπέκταση νά βλέπουμε καί νά διδασκόμαστε καί ἐμεῖς. Ὁ Ἰησοῦς Χριστός δοκίμασε τήν πίστη τῆς Χανααναίας καί, ἀφοῦ ἡ ἀγάπη της ξεπέρασε τό κρίσιμο σημεῖο τῆς δοκιμασίας, τότε ὁ Θεάνθρωπος διακήρυξε μπροστά σέ ὅλους τήν πίστη της καί ἐκπλήρωσε τό αἴτημά της· ἀπό τότε θεραπεύτηκε ἡ κόρη της.

Μετάφραση τῆς Εὐαγγελικῆς περικοπῆς

Ἐκεῖνον τὸν καιρὸν ὁ Ἰησοῦς ἀνεχώρησε εἰς τὰ μέρη τῆς Τύρου καὶ τῆς Σιδῶνος. Καὶ μιὰ γυναῖκα Χαναναία ἀπὸ τὴν περιοχὴν ἐκείνην ἐβγῆκε καὶ ἐφώναζε, «Ἐλέησέ με, Κύριε, υἱέ τοῦ Δαυῖδ. Ἡ θυγατέρα μου βασανίζεται ἀπὸ δαιμόνιον». Αὐτὸς ὁμῶς δὲν ἀπεκρίθη οὔτε λέξιν. Καὶ ἦλθαν οἱ μαθηταὶ του καὶ τοῦ ἔλεγαν, «Διῶξέ την, διότι φωνάζει ἀπὸ πίσω μας». Αὐτὸς ἀπεκρίθη, «Δὲν εἶμαι σταλμένος παρὰ εἰς τὰ πρόβατα τὰ χαμένα τῆς γενεᾶς τοῦ Ἰσραὴλ». Αὐτὴ δὲ ἀφοῦ τὸν ἐπλησίασε, τὸν προσκυνοῦσε καὶ ἔλεγε, «Κύριε βοήθησέ με». Ἐκεῖνος τῆς ἀπεκρίθη, «Δὲν εἶναι σωστό νὰ πάρω τὸ ψωμί τῶν παιδιῶν καὶ νὰ τὸ ρίξω στὰ σκυλιά». Αὐτὴ δὲ εἶπε, «Ναί, Κύριε, ἀλλὰ καὶ τὰ σκυλιά τρώγουν ἀπὸ τὰ ψίχουλα, πού πέφτουν ἀπὸ τὸ τραπέζι τῶν κυριῶν τους». Τότε ὁ Ἰησοῦς τῆς ἀπεκρίθη, «Ἦ γυναῖκα, μεγάλη εἶναι ἡ πίστις σου· ὡς σου γίνῃ ὅπως θέλεις». Καὶ ἐθεραπεύθηκε ἡ θυγατέρα της ἀπὸ τὴν ὥραν ἐκείνην.

(Ἐκ τῆς μεταφράσεως τῆς Καινῆς Διαθήκης τῶν ἀειμνήστων καθηγ. Β. Βέλλα, Ἀρχιμ. Εὐ. Ἀντωνιάδου, Ἀμ. Ἀληβιζάτου, Γερ. Κονιδάρη, Ἔκδ. ΑΠΟΣΤΟΛΙΚΗΣ ΔΙΑΚΟΝΙΑΣ).

«Μεγάλη σου ἡ πίστις! Γεννηθῆτω σοι ὡς θέλεις»

Ἐκεῖνος πού ψάχνει τὸν ἀληθινὸ Θεὸ πρέπει πρῶτα νὰ ἀποφεύγει κάθε δοκιμότητα· τίποτα νὰ μὴν τοῦ διχάζει τὴν καρδιά ἢ νὰ τοῦ διαστρέφει τὴν πρόθεση. Κανένα φαινομενικὸ ἐμπόδιο ἢ ἔστω κι αὐτὴ ἡ «σιωπὴ» τοῦ Θεοῦ. Τίποτε νὰ μὴν κάνει διστακτικὴ τὴν ἐμπιστοσύνη του. Κανείς δὲν ἰκετεύει, ἂν δὲν ἔχει γνώση καὶ συνειδὴση τῆς κατάστασής του καὶ ἂν δὲν ἔχει πεισθεῖ πὼς ἔχει μπροστά του Ἐκεῖνον πού εἶναι καὶ δίνει τὴ σωτηρία! Μπροστά στό σωματικὸ πόνον ἢ τὴν ψυχικὴ καὶ ἠθικὴ ὀδύνη πού τὸν κατακλύζει, ὁ ἄνθρωπος δὲν βρίσκει ἀλλὴν πιὸ δυνατὴ καὶ θερμὴ κραυγὴ ἀπὸ τὸ «Κύριε ἐλέησον». Τὴν κραυγὴ πού περικληθεῖ ὄλο τὸ μυστήριον τῆς χάριτος τοῦ Θεοῦ καὶ τῆς σωτηρίας τοῦ ἁμαρτωλοῦ ἀνθρώπου.

Ἡ Χαναναία ἔδειξε τὴν ἀληθινὴ πίστη της καὶ ἡ ἀγάπη της ὀλόψυχη ἔβγαине ἀπὸ τὴν καθαρισμένη ἀπ' τὸν πόνον καρδιά της (Α΄ Πέτρ. 1,22), γι' αὐτὸ ἔλαβε τὸ δῶρο πού ζητοῦσε, τὴ θεραπεία τῆς κόρης της! Τὸ βλέμμα της ἦταν ἀπλό, ἰκετευτικὸ. Ὁ ἄνθρωπος πού ψάχνει τὸν Θεὸ ἀποβλέπει πάντα στό θέλημά Του. Προσέχει νὰ μὴν μεταβληθεῖ τὸ φῶς πού ἔχει μέσα του σέ σκοτάδι (Λουκ. 11,35), γιατί χωρὶς τὸ φῶς τοῦ Χριστοῦ κάθε ἀνθρώπινος στόχος καταλήγει στό σκοτάδι. Ὁ ἄνθρωπος πού ψάχνει τὸν Θεό, γιὰ νὰ τὸν βρεῖ, πρέπει νὰ εἶναι συνετός, νὰ ἔχει ἀγνότητα προθέσεων καὶ ἀπλότητα σάν τὸ περιστέρι (Ματθ. 10,16). Καὶ τὸν βρίσκει· γιατί ὁ Θεὸς εἶναι μέσα του, γύρω του, παντοῦ. Ἀμήν.

† Α. Χ.

10 Φεβρουαρίου 2008: ΚΥΡΙΑΚΗ ΙΖ΄ ΜΑΤΘΑΙΟΥ (ΤΗΣ ΧΑΝΑΝΑΙΑΣ)
Χαραλάμπους ιερομάρτυρος του θαυματουργού († 202), Αναστασίου Ίεροσολύμων,
Ζήνωνος όσιού του ταχυδρόμου († δ΄ αϊ.).
Ήχος: δ΄ – Έωθινόν: Δ΄ – Άπόστολος: Β΄ Τιμ. β΄ 1-10 – Εύαγγέλιον: Μαθ. ιε΄ 21-28.
Η ΕΠΟΜΕΝΗ ΚΥΡΙΑΚΗ: 17 Φεβρουαρίου, Του τελώνου και Φαρισαίου (ΙΖ΄ Λουκά).
Άπόστολος: Β΄ Τιμ. γ΄ 10-15 – Εύαγγέλιον: Λουκ. ιη΄ 10-14.

ΑΝΥΠΟΨΙΑΣΤΗ ΠΙΣΤΗ

Εΐναι φορές, πού οι κοσμικοί άνθρωποι διαθέτουν μιά ανυποψίαστη και συγκλονιστική πίστη, συνδυασμένη συνήθως μέ μιά έκπληκτική ποιότητα ζωής. Αυτοί προσεγγίζουν πιά πολύ τί διδασκαλία του Ίησού και τό δικό του προβαλλόμενο πνευματικό ήθος ζωής. Ξετί συνέβη και μέ τήν έθνική γυναίκα τής σημερινής περικοπής. Άπό τί μιά προβάλλεται ή περιφρόνηση τής γυναίκας αυτής και του κόσμου τής πού εκπροσωπεί άπό τους Ίουδαίους και άπό τήν άλλη εξάιρεται ή πίστη τής και ή έμμονή τής στό δικαίωμα του θαύματος και τής σωτηρίας. Οι Ίουδαίοι έβλεπαν τόν Ίησού μόνο ως ένα Ραββί και Διδάσκαλο και ή Χαναναία τόν έβλεπε και τόν πίστευε ως Λυτρωτή και Σωτήρα. Η γυναίκα αυτή ξεπέρασε τήν άπλή και έξωτερική έντύπωση τής εμφάνισης του Κυρίου στήν ιστορία και μπήκε στό μυστήριο τής σωτηριολογικής παρουσίας του στόν κόσμο των ανθρώπων.

*Άπό τό έργο του όμοτ. καθηγ. Γ. Πατρώνου, **Κήρυγμα και Θεολογία: Θεολογικό Κυριακοδρόμιο**, τόμοι 2, των εκδόσεων τής Άποστολικής Διακονίας.*

Παρακολουθήστε στό νέο Πρόγραμμα του Ραδιοφωνικού Σταθμού τής Έκκλησίας τής Ελλάδος τήν εκπομπή «**Άπό χώμα και ουρανó**», Ηχογραφημένη όμιλία του Μακαριωτάτου Άρχιεπισκόπου Άθηνών και Πάσης Ελλάδος κ. Χριστοδούλου. Κάθε Σάββατο στίς 19:15

ΟΜΙΛΙΑ ΤΗΣ «ΦΩΝΗΣ ΚΥΡΙΟΥ»: 1) Κάθε Σάββατο και ώρα 6.00 μ.μ. γίνεται τό κήρυγμα τής «Φωνής Κυρίου», στόν Ί. Ναό Άγίας Ειρήνης (όδ. Αϊόλου) Άθήνα. Προηγείται ή Άκολουθία του Έσπερινού, στήν όποία περιστασιακώς θά χοροστατεί ό Μακ. Άρχιεπίσκοπος και θά όμιλει. 2) Κάθε Δευτέρα και ώρα 4.30 μ.μ. γίνεται τό κήρυγμα τής «Φωνής Κυρίου» στόν Ί. Προσκυνηματικό Ναό Άγίας Βαρβάρας στόν όμώνυμο Δήμο Άττικής. Προηγείται ή Παράκληση τής Άγίας και όμιλει ένας άπό τους Έφημερίους του Ίερού Ναού.

«ΦΩΝΗ ΚΥΡΙΟΥ», έβδομαδιαίο φύλλο όρθοδόξου πίστεως και ζωής τής «Άποστολικής Διακονίας τής Έκκλησίας τής Ελλάδος». Ίασιού 1, 115 21 Άθήνα. Έκδότς - Διευθυντής: Έπίσκοπος Φαναρίου Άγαθάγγελος. Σύνταξη, τηλ. 210.7272.331. Διεκπεραίωση, τηλ. 210.7272.388. Υπό των ιερών ναών διανέμεται δωρεάν. Έκ του Τυπογραφείου τής Άποστολικής Διακονίας.

Ή «ΦΩΝΗ ΚΥΡΙΟΥ» σ΄ όλο τόν κόσμο μέσω Διαδικτύου: www.apostoliki-diakonia.gr

Οί «**ΑΠΟΣΤΟΛΙΚΟΙ ΔΙΑΛΟΓΟΙ**» των φοιτητών του Θεολογικού Οικοτροφείου τής Άποστολικής Διακονίας στό Διαδίκτυο: www.apostoliki-diakonia.gr/gr_main/profile/oikotrofeion.htm